

De Staatsraad, Gouverneur van Vriesland, brengt bij deze ter kennis van de belanghebbenden, dat de Loten der 16ste Koninklijke Nederlandsche Loterij, gedurende de vierde week der trekking van de vijfde of laatste klasse, beginnende op Maandag den 16 December 1833, door de Collecteurs, Splitters en Debitanten, tot geene hoogere prijzen, het opgeld daaronder begrepen, zullen worden uitgegeven, dan tot de navolgende, te weten:

BIJ VERKOOP.	
Geheele Loten.....	f 64 : 00
Halve.....	32 : 00
Vijfde.....	12 : 80
Tiende.....	6 : 40
Twintigste.....	3 : 20

Leeuwarden,
den 14 December 1833.

De Staatsraad, Gouverneur,
VAN ZUIJLEN VAN NIJEVELT.

PRUISSEN.

BERLIJN, den 7 December. Tegenwoordig bevindt zich alhier een meisje, komende uit Rusland, aan hetwelk de inwoners dezer stad zich bijzonder laten gelegen liggen, bewogen zijnde met haar ongelukkig lot. Zij verhaalt, dat zij van Tweebruggen afkomstig is, en dat zij geheel alleen de reis naar Petersburg heeft ondernomen, om den Keizer genade te smeeken voor haren broeder, die naar Sibirië was verbannen. Deze broeder was hoogleeraar aan de hoogeschool van Dorpat; hij werd zeer verliefd op een joodsch meisje, welks ouders volstrekt hunne toestemming tot het huwelijk niet wilden geven. De hoogleeraar schaaakte het meisje, werd gevat, in hechtenis genomen en tot dwangarbeid in de mijnen van Tscherkensk veroordeeld. Zijne zuster, welke ten tijde zijner veroordeeling nog een kind was, vertrok, omstreeks 5 jaren daarna, geheel alleen naar Rusland, door geene andere beweegreden daartoe aangespoord dan de hartelijkste liefde voor haren broeder, welke liefde haar op die groote reis alle zwarigheden deed te boven komen. Te Petersburg gekomen zijnde, wierp zij zich voor de voeten des Keizers, die haar broeder genade schonk. Men schreef dadelijk naar Tscherkensk, maar kreeg ten antwoord, dat de ongelukkige hoogleeraar voor ruim een jaar overleden was. Deze droevige tijding deed zijne zuster in eene zware ziekte storten, en door de langdurigheid der ziekte werden hare laatste hulpbronnen uitgeput, zoo dat haar de middelen ontbraken, om naar Tweebruggen terug te keeren, en zij derhalve genoodzaakt werd, de hulp in te roepen van liefdadige menschen. Men heeft haar de noodige gelden tot die reis geschonken.

ENGLAND.

LONDEN, den 7 December. De overeenkomst van Zonhoven, betreffende de vrije gemeenschap van Maastricht en de vrije vaart op de Maas, levert niet slechts in België, maar ook hier stof tot ontwikkeling van verschillende staatkundige gevoelens. In sommige onzer avondbladen beweert men, dat de Koning van Holland thans ernstig naar eene finale schikking verlangt. De Times echter verklaart, hierniet met zijne confraters te kunnen instemmen, en reden te hebben om te twijfelen aan de welgemeendheid van het aanbod aan den Duitschen bondsdag betreffende den overgang van een gedeelte van Luxemburg aan België. En dat blad vaart tevens op eene geweldige en vrij onbetamelijke wijze uit tegen den Koning van Beieren, (van wien de Times tegenkanting tegen den afstand van een gedeelte van Luxemburg schijnt te verwachten,) noemende dien Vorst een kleine Duitsche soeverein, die in de zaak geene stem behoorde te hebben, — een Koning, wiens Koningschap maar van gisteren, en het gewoont der Fransche revolutionaire opperheerschappij in Duitschland is, — de pop of slaaf van Oostenrijk en Pruisen, zwak en onmachtig tot eenig goed, en alleen sterk genoeg om kwaad te stichten, — onbestendig in zijne beginselen van bestuur, en in zijne staatkundige gevoelens, — dan eens de liberaal, dan de dwingeland uithangende, — die alleen aan Engeland en Frankrijk, de twee bondgenooten van België, den troon van Griekenland voor zijnen zoon te danken heeft, en thans uit caprice de schikking zijner weldoeners wil tegenwerken, ten koste eener wikkelding van Europa in eenen nieuwen oorlog. Zijne oorlogszuchtige pogingen." voegt er ten slotte de Times bij, "zullen echter, gelijk wij hopen, vrijdeld, en de maatregel door eene groote meerderheid van den bondsdag doorgedreven worden, althans indien Oostenrijk en Pruisen hun gewigt in de schaal van vrede en toegevenheid werpen."

Laatsteleden Dingsdag avond is lord burggraaf Exmouth, de oudste zoon van den in Januarij II. overleden admiraal van dien naam, in den ouderdom van 47 jaren gestorven. Hij was kapitein in de koninklijke marine en een van Zr. Ms. scheeps-adjutanten. Zijn lordschap wordt nu in zijne titels en staat opgevolgd door zijnen oudsten zoon Edward Pellew, thans in zijn 23ste jaar, en in Bengalen in burgerlijke dienst der Oost Indische Compagnie.

Terwijl men op Jamaica zeer tevreden schijnt met de emancipatie-bill, verklaart men in andere kolonien, onder anderen op Antigua en Barbados, er zich ten sterksten tegen, en heeft men van daar memorien aan Z. M. te wachten, waarbij men vooral de onregtvaardigheid van het aangenomen beginsel van verdeling der door het parlement toegestane 20 millioen p. st. schijnt te zullen betoogen.

Men begint hier openlijk te klagen over den tegenwoordigen staat onzer Landelsbetrekkingen met Java, en roept zelfs in onze nieuwspapieren de aandacht van ons gouvernement ter dier zake in. Niet dat men aan het Hollandsche gouvernement het regt betwist om deszelfs kolonien zelf van het noodigste te voorzien, men moet erkennen dat Engeland het even zoo met zijne kolonien begrijpt, maar men meent dat Holland te kort doet aan bestaande verdragen, en spreekt van een traktaat, hetwelk in 1824 door Mr. Canning met het Hollandsche gouvernement zou gesloten, en daarbij bepaald zijn, dat in geen geval goederen, met Britsche schepen in Java ingevoerd, met meer dan het dubbeld zouden belast worden van het regt bij invoer met Hollandsche schepen en dat in alle gevallen, waarin goederen onder Hollandsche vlag vrij ingevoerd zouden worden het maximum van het inkomend regt voor een Britsch schip geen 6 pCt. zou te boven gaan. Kort daarna was echter, zoo als men hier beweert, ten gevalle der fabrikanen van Gend en Verviers, inbreuk op dat traktaat gemaakt, en aan derzelver goederen geheel vrijen invoer toegestaan, terwijl Britsche goederen onder Britsche vlag met een regt van 25 pCt. bezwaard bleven, en nog bezwaard zijn. Herhaalde malen, zegt men, zijn daar tegen door de kooplieden verzoogen gedaan, maar zonder gevolg. Sedert de Belgische omwenteling van 1830 hebben de fabrikanen van Gend en Verviers geen genot meer van het hun verleende monopolie, maar zulks heeft nog geene verandering in de zaak gemaakt, en onze kooplieden vreezen nu de vorming van etablissementen in Holland, waarop gezegd monopolie zal overgaan, en alzoo onbepaald voorduren. In alles straalt duidelijk groote spijt door, over de teruggave van die belangrijke kolonie aan Holland, en die spijt ontveinst men ook niet.

De berigten uit Lissabon, met Zr. Ms. schooner Pike aangebragt, en gaande tot den 23 November, maken van geene nieuwe gebeurtenissen gewag; alles bleef steeds in denzelfden toestand, behalve alleen, dat de legermagt van den Miguel zichtbaar vermeerdeerde en zich aan den linkerover van de Taag meer en meer uitgebreide, zoodat men begon te vreezen dat Alentejo en Algarvie weder geheel in zijne magt zouden geraken, en buiten bemiddelende tusschenkomst der Mogendheden de strijd nog lang twijfelachtig zou kunnen blijven. In Lissabon kwamen overigens nog gedurig schepen met vreemde recruten voor de armee van don Pedro aan.

In de laatste New York couranten wordt gemeld, dat bij het einde van het jaar, na afbetaling der publieke schuld, waarschijnlijk in de landskassen beschikbaar zullen overblijven 12,000,000 dollars.

Eergisteren werd van wege de bank van Engeland aangekondigd, dat van dien dag af aan bij haar geld op beleening te bekomen was tot 14 Januarij tegen 3, in plaats van 4 pCt. In de verwachting, dat zulks gunstig op de prijzen onzer fondsen werken zou, is men echter bedrogen.

De uitvoer van zilver naar het vasteland gaat op eene verbazende wijze voort. Volgens authentieke opgave heeft dezelve in de vorige week bedragen 911,444 oncen, zoo naar Calais als naar Lissabon. Ter zelve tijd bedroeg de uitvoer van goud 700 oncen.

Een buitengewoon vioolspeler, met name Masoni, onlangs uit Indië gekomen, heeft den 30 der vorige maand voor den Koning en de Koningin van Engeland zijn kunsttalent doen hooren. Zoo de berigten niet overdreven zijn, zou deze kunstenaar den wijdvermaarden Paganini in de schaduw stellen.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 11 December. Van Bayonne schrijft men order dagtekening van den 7 dezer het volgende;

„ Een Engelsch courier heeft gisteren berigten uit Madrid tot den 1 dezer aangebragt. De heer Zea Bermudez bevond zich nog aan het hoofd van het bestuur, doch men meende, dat hij het ministerie zoude verlaten, zoodra zijn vermoedelijke opvolger, de hertog de San Fernando, in de hoofdstad zou zijn aangekomen. Al de benoemingen, die vooral in het militaire sints eenige dagen werden gedaan, onder anderen die van den generaal Valdès tot opperbevehebber van het leger in de Baskische provincien, van den markies d'Espeja tot gouverneur van Madrid, en van den prins van Anglona tot kapitein-generaal van Grenada, werden beschouwd als weinig overeenkomstig met het stelsel, door den eersten minister tot nu toe gevolgd, en alzoo als de voorbode van eene geheele wijziging in het bestuur aangemerkt. De meerderheid in den raad van regentschap schijnt overigens het gedachte stelsel niet genegen te zijn.

„ Dezelfde courier heeft op weg den hertog de San Fernando ontmoet, die zich zonder eenig geleide naar Madrid begaf. Op zijnen ganschen togt heeft hij slechts op eene enkele plaats, met name te Archaboleta, eene bende insurgenten, nagenoeg 800 man sterk, ontmoet.

„ Men heeft intusschen chans de zekerheid, dat de opstandelingen zelfs in de nabijheid van het leger der Koningin noch uiteen zijn gedreven, noch den moed geheel hebben verloren. Voor twee dagen was er nog een korps van 8000 man te Aranzazu, Ognate en omsreken, onder het bevel van Valdespina, Zavala, Lardizabal en andere aanvoerders vereenigd, terwijl eene andere bende van 2000 man Alegria, op slechts een uur afstands van Tolosa bezet hield. De generaal Valdès heeft te Bilbao eene bezetting van ongeveer vijftien honderd man achtergelaten, en is met zijne overige troepen op den 3 dezer tot Begara voortgerukt, om deze insurgenten te bestoken, waarin hem de generaals Lorenzo en San Llorente van eene andere zijde komende, zouden ondersteunen. In weerwil van vroegere berigten blijkt het, dat ook Aspeitia en Azcoitia nog steeds in de magt der opstandelingen zijn, terwijl de general Castagnon en El Pastor zich nog niet buiten Tolosa hebben gewaagd. De eerste heeft dadelijk na zijne intrede in die stad, in hoedanigheid van kapitein-generaal, eene proclamatie uitgevaardigd, waarbij de drie Baskische provincien buiten de wet worden gesteld en in alle hare voorregten worden geschorst. De leden der plaatselijke besturen worden daarbij voorts personeel verantwoordelijk gesteld voor de nauwkeurige opgave aan de militaire autoriteiten van alle personen, die zich aan de insurrectie hebben aangesloten of dezelve ondersteund. Binnen acht dagen tijds moeten alle wapenen worden ingeleverd, onder verbeurte eener aanzienlijke boete, of zij onvermogen van eene tweejarige galestraf. Degeen die eenige krijgsbehoeften van of ten behoeve der insurgenten in bewaring heeft, zonder dezelve uit te leveren, zal onmiddellijk de doodstraf ondergaan. De huizen waaruit op de troepen der Koningin mogt worden geschoten, zullen worden afgebrand, of wel, zoo het bezeven is, dat niet de eigenaar zich daaraan schuldig maakte, ten behoeve van den staat verbeurd verklaard."

Nog vermelden bijzondere berigten van Madrid, van den laatsten der vorige maand gedagteekend, dat de Koningin Regentes op nieuw een decreet van Amnestie had uitgevaardigd, waarbij onder anderen aan de graven Pasein, Casa Jrujo, Fernandes del Pino en Pucuresto den toegang tot de hoofdstad was vergund. Men meende voorts onderrijt te zijn, dat don Carlos thans ernstig bedacht was om zich in persoon aan het hoofd zijner aanhangers te plaatsen, en daartoe rees met eenig gevolg te Almeida zijn hoofdkwartier had gevestigd. Uit de Baskische provincien was men geheel zonder tijding en vrij beducht, dat het leger der Koningin niet in staat zoude zijn, de benaarde voordeelen tegen de overmagt der insurgenten te behouden.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 13 December. De petitie welke door de Gendsche werklieden aan de Belgische Kamer van Afgevaardigden is ingediend, werd gisteren door den Messenger de Gand, in het Vlaamsch en Fransch met een deel der onderteekeningen, medegedeeld. Dit stuk onderscheidt zich door een' eenvoudigen en natuurlijken toon. De werklieden zeggen daarin, dat zij lang gezwegen en geduld gehad hebben, maar dat het nu te ver gekomen is; dat zij in de laatste drie jaren, maanden lang zonder werk zijn geweest, of, werk hebbende, dan slechts een deel van den dag en tegen verminderd loon; het gevolg was geweest, dat zij van lieverlede alles hadden verkocht en verpand, en nu er niets te verkoopen of te verpanden meer viel, geraaken zij geheel zonder werk. Waaruit dit ongeluk gekomen is, wisten zij niet, en door welke middelen zij te helpen zouden zijn, ook niet; maar hetgeen zij wel wisten, was, dat zij niet meer, gelijk voorheen, zwaar beladen wagens zagen vertrekken, schepen met hunne fabriksgoederen naar verre, naar overzeesche landen zagen wegzellen; hetgeen zij wel wisten, of van hunne medgezellen, die in andere landen geweest waren, gehoord hadden, was, dat noch in Frankrijk, noch in Engeland, noch in Pruisen één ei Vlaamsch katoen of andere Belgische waar te zien was, terwijl zij intengende zagen, dat de Vlaamsche winkels opgepropt waren met Engelsch, Fransch en Zwitsersch goed, hetwelk hun deed vragen, waarom men niet in België, gelijk in Frankrijk, gelijk in Engeland, gelijk in Pruisen deed, waar de fabriken en handel bloeiden. Overigens vroegen zij niets dan werk. Leven en dus ook werken moesten zij, want bedelen konden noch wilden zij; hun gemoed was daartoe te eerlijk, hunne werkzaam armen daartoe nog te krachtig.

De Limburgsche Nouvelliste had, naar de gewone manier van de Belgische biaden, geklaagd over den overlast dien de inwoners van Bree van de Hollandsche troepen bij derzelver doortocht en nachtverblijf hadden te lijden gehad; doch zoowel l'Emancipation als l'Independant zijn thans geroodzaakt, het leugenachtig verhaal van hunnen confrater te logenstraffen en te erkennen, krachtens het rapport van den Belgischen commissaris aan het bestuur, dat niet de minste klacht gehoord en alles ten genoegen der ingezetenen was afgeloopen. De troepen waren den 8sten te Bree, Gerdingen en Beck gekomen en hadden den 9den den marsch voortgezet. Den 10den werd het eskadron kurassiers van Maastricht te Bree verwacht.

's GRAVENHAGE, den 13 December. Bij het laatste onderzoek over de aanhangige begrotings-wetten van uitgaven en ontvangsten, zoodanig als dezelve van Regeringswege waren veranderd, is op nieuw ten sterkste aangedrongen op bezuinigingen en vereenvoudigingen, inrichtingen en ophelderingen, mededeelingen van allerlei aard, en onder anderen van den staat der geldmiddelen van de overzeesche bezittingen, als anderzins. Men heeft de noodzakelijkheid aangetoond om alle uitgaven te verminderen en te besnoeffen, zonder welke men het hoofddoel alier pogingen, den verbeterden geldlijken toestand des rijks, niet zou kunnen bereiken. Het is ten gevolge dier bedenkingen, dat de bekende veranderingen in de begrotingswetten gemaakt zijn, die zijn vergezeld gegaan van eene toelichting van regeringswege, waarin gezegd wordt, dat de bedenkingen op de antwoorden der regering, omtrent de processen-verbaal van onderzoek der begrotings-wetten, voornamelijk betreffen het geheel bedrag der begrooting, doch meer bepaald nederkomen op het cijfer, hetwelk voor de departementen van Marine en Oorlog is uitgetrokken; dat men verneemt dat in de reeds gegeven beantwoording verscheidene ophelderingen zijn in het midden gebragt, om aan te toonen, dat de daargestelde verminderingen, bij vergelijking met vroegere begrootingen, geenszins zoo onbetekend zijn, als door sommigen gedacht wordt, en dat men zeker geene aanleiding heeft willen geven, om te veronderstellen dat alle middelen van bezuiniging, naar het oordeel der regering, zouden zijn uitgeput; — dat zoo het al niet doenlijk is geweest om, met betrekking tot de bijzondere posten, welke bedenkingen hebben ontmoet, dadelijk die verminderingen daar te stellen, welke gewenscht worden, dan toch het buiten beschikking houden van twee millioen gulden op het cijfer der begrooting, bewijst dat aan de toepassing van het stelsel van bezuiniging steeds de hand zal moeten worden gehouden, om die wets-bepaling te kunnen verwezenlijken; dat men door deze bepaling reeds stellig verplicht zal zijn, om niets te verzuimen wat daartoe leiden kan, doch de minister van financiën zich gemagtigd vindt, om, in naam des Konings, te verklaren, dat de regering bepaaldelijk en opzettelijk in overweging zal nemen alle die aanwijzingen tot vermindering, welke in de processen-verbaal van de afdeelingen der tweede kamer voorkomen, dat zij dit onverwijld zal doen, en gedurende de volgende dienst zal verminderen en afschaffen al het geen daarvoor vatbaar is, ten einde het doel te bereiken, hetwelk zij met de staten-generaal eenstemmig beoogt, om eene volkomene evenredigheid tusschen de middelen en de gewone bezwaren van den staat daar te stellen, dat dit voornemen zoo bepaald en onveranderlijk is gevestigd, dat op gelijke uitdrukkelijke wijze, namens den Koning, verklaard wordt, dat voor het jaar 1835, onvoorziene en toevallige omstandigheden onberekend, en in de veronderstelling dat de accijnsen op de brandstoffen ingevoerd, en de werking van den accijns op de suiker verbeterd worden, de begrooting zal worden ingerigt, dat de gewone ontvangsten en uitgaven zullen sluiten, zonder deficiet op het gewoon op te leveren; — dat

overigen al dadelijk, om te gemoet te komen aan de bezwaren, welke het bedrag voor de departementen van marine en oorlog uitgetrokken, nog heeft doen ontstaan, zodanige bijvoeging in het ontwerp gemaakt is, als waardoor alle gevolgtrekking, uit dit bedrag vroeger of later zoude kunnen worden afgeleid, zoo als men hoopt, geheel zal zijn weggenomen; en dat men, nopens het ontwerp van wettig omtrent de middelen voor 1834, ter tegemoet koming aan de daartegen gemaakte bedenkingen, voor zoo veel de daarstelling van een kapitaal werkelijke schuld betreft, in verband met de voorgaande beschouwingen, en alzoo bij de mogelijkheid van vroegere werking der verdere voorgenoemde bezuinigingen, en der verbetering van de inkomsten boven de raming, geoordeeld heeft de voorsafgaande aanvulling der middelen te kunnen doen wegvallen, en, op het voorbeeld van vroegere wetten, te kunnen doen vervangen door een voorbehoud, om des noods nadere voorzieningen daaromtrent voor te dragen.

Het nieuwe ontwerp van wet nopens de grondbelasting in de afdeelingen mede reeds zijnde overwogen, heeft daar alwederom tot veelvuldige bedenkingen aanleiding gegeven. Van den eenen kant begreep men, dat het geheele werk van het kadaster moest wor- toegepast; en van den anderen kant oordeelde men dat dezelfde bezwaren, die tegen eene geheele invoering des werks bestaan, ook tegen eene gedeeltelijke invoering van hetzelfde aanwezig zijn; dat de 12 procenten op de grondbelasting voor zeer be- zwaarlijk moeten gehouden worden; dat de werkzaamheden der staats commissie no- pens de grondbelasting nog niet op goede hoogte gebragt waren, om reeds tot de in- voering van het zelve over te gaan, enz.

Uit het verslag, hetwelk de centrale afdeeling in de zitting der Tweede Kamer van gisteren heeft uitgebragt omtrent de ontwerpen van wet nopens den acclijn op den turf en de steenkolen, blijkt, dat eenige leden bedenkingen hebben geopperd tegen de laatste in die ontwerpen gemaakte bijvoeging, waardoor aan de gemeente besturen de verplichting wordt opgelegd, om dezelfde rangschikking in soorten en klassen, en verhouding der belasting tot dezelve ontlasting, voor de stedelijke belasting in acht te nemen, als voor den Rijk's-acclijn is vastgesteld; zij wenschten, dat te dien aanzien aan de plaatselijke besturen meerdere ruimte werd verleend. — Voorts zijn in eene der afdeelingen gewigtige bedenkingen gemaakt tegen de voorgestelde splitsing der steen- kolen in schaalkolen, maatkolen en kolengruis, als welke men meende, dat bij de uitvoering der wet vele bezwaren zoude ontmoeten, en ook nadeelig zoude zijn voor den handel.

VLISSINGEN, den 11 December. De campagne-vivres, sedert de onlusten, aan het garnizoen dezer vesting verstrekt, zullen met 1 Januarij 1834 ophouden te worden mitgedeeld, uitgezonderd het brood; van een en ander is van hoogerhand den aannemers reeds aanzoeking gedaan.

LEEUWARDEN, den 16 December. Men verneemt, dat op den 9 dezer, te Maastricht de navolgende dag order, door den Opperbevelhebber der vesting, Zijne Excell. den Luitenant-Generaal *Dibbets*, aan de dapper bezetting is medegegeeld:

„Koning en Vaderland zijn erkentlijk voor de groote diensten, die gij nu drie ja- ren in deze vesting hebt bewezen; door uw trouw en dapper gedrag heeft dit aloud Neerlands bolwerk niet voor oproer of verraad behoeven te zwichten; in de onder- scheidene gevechten hebt gij met het zegevierend Leger, onder het opperbevel van Zijne Koninklijke Hoogheid den Prins Veldmaarschalk, aan Neerlands roem nieuwen luister bijgezet, en eene gerechte plaats in de geschiedenis van dezen tijd bekomen. Het metalen kruis, dat op uwe borst prijkt, zal tot op den rand des grafs het ge- denkteeken zijn, dat gij voor de regten van Koning en Vaderland als brave soldaten hebt gestreden.”

Bij circulaire van den 16 November, no. 258, heeft Z. Exc. de Minister van Financien goedgevonden, de verschillende ambtenaren aan te schrijven, om voorlooping, en tot dat deswege nader zal zijn beschikt, vrijdom van port toe te kennen aan de officiële correspondentie, mits onder kruisband en contresign, gevoerd wordende tusschen de provinciale en bijzondere bewaarders van het kadaster, de ambtenaren der registratie- en successie-regten, en de plaatselijke besturen, een en ander binnen den omtrek van het ressort, waarin dié beambten respectievelijk fungeren.

Door den in 's-Gravenhage residenten consul der Vereenigde Staten van Amerika is bekend gemaakt, dat na 1 Januarij aanstaande de ontvangsters der inkomende-regten in de Vereenigde Staten zijn aangeschreven om van den invoerder van alle goederen, onderworpen aan een bepaald of ander regt dan dat, bekend onder den naam van *ad valorem*, te vorderen zoodanige verificatie van de facturen als die welke gevorderd wordt voor artikelen, onderworpen aan het regt *ad valorem*, te weten eene verificatie van de wezenlijke waarde op den tijd van derzelve inkoop, en van de plaats van waar dezelve in de Vereenigde Staten zullen worden ingevoerd, of de landen, in welke dezelve mogten zijn gefabriceerd.

Den 26 dezer zal er des avonds van 8 tot 11 ure eene geheele maansverduistering plaats hebben. In den tusschentijd zal de maan, geheel in de schaduw der aarde staande, door een flauw licht (*lumiere diffuse*) beschenen worden, zoodat zij niet geheel zal verdwijnen.

160ste KONINKLIJKE NEDERLANDSCHE LOTERIJ.

Trekking der vijfde Klasse.

- 17de Lijst. Nos. 11339, 1669, ieder een prijs van f 1000.
- 18de Lijst. Geene.
- 19de Lijst. No. 6218, een prijs van f 1000.
- 20ste Lijst. Geene.
- 21ste Lijst. Nos. 5042, 8643, ieder een prijs van f 1000.
- 22ste Lijst. No. 10610, een prijs van f 25,000.

MENGELEWERK.

VOOR- EN NAGESLACHT.

Neen waan u niet door nacht omgeven,
Geleiderd steeds door stormgeloef;
Maar dat uw toonen vrolijk zweven,
Uw zang van Neerlands heil nog vloef!
Ja bruisch de moed ons steeds door de adren,
Schoon ook een stond de boosheid lacht;
Den moed bewondren we in de Vaden:
Zijn wij hun waardig *Nageslacht!*

Hoe glanst ons uit vervlogen eeuwen
Nog 't groen der helden-lauwen aan,
Verworven door 's Lands waterleeuwen,
Of bij Oranjes zegevaan. —
Triomf! de faam mag nog vermelden
Den lof van Neerlands moed en kracht:
Triomf! van nooit volprezen helden
Leeft nog het dapperst *Nageslacht!*

De stroom der tijden nam de glorie
Van Belling noch van Hambroek af,
En Claessens dood bleef een victorie,
Verknocht aan Neerlands waterstaf.
Die helden zagen wij herboren;
Eik offer wierd aan de eer gebragt,
Van Spelk deed de aarde dondrend hooren:
„Nog ademt Claessens *Nageslacht!*”
Nov. 1833.

Na 's menschdoms duister ommedwalen,
Waar bij de geest geen dwang weêrstoed,
Schoot hier verlichtingszon heur stralen
't Milddadigst neer op Kusters grond. —
Die grond mag nog met tempels prijken,
Versterd met wijsheids heilige pracht:
Triomf! het hutje zelfs geeft bliken
Van 't helderst licht bij 't *Nageslacht!*

Den armen in hun nood te schragen,
Dit was der Vaden lust en zin:
De weeuw, de wees sleet blijde dagen,
Gekoesterd door hun menschenmin. —
God lof! die deugd is niet geweken:
Stort uit, o nooddruft! uwe klagt —
Gehoor aan 's Ijders kermend smeken.
Geeft ook 't weldadig *Nageslacht!*

O Vaden! op wier graf wij treden,
Uw godsdienstmin roert onze ziel;
Wij hooren nog uw smeekgebeden.
Als u de last te drukkend viel. —
God lof! die troost is ons gebleven!
Dat licht in rampspoeds donkren nacht
Doet ons gemoedigd voorwaarts streven:
Met God — kamp! ook het *Nageslacht!*
R. K.

Korte beantwoording der geschiedkundige vraag: Of de aanslag van Willem II, Prins van Oranje en Stadhouder van Holland, op Amsterdam, in den jare 1650, getoetst aan de toenmalige Staatsregeling van ons Gemeenebest, voor eene daad van wettig gezag, dan wel voor eene overschrijding van magt te houden is?

Wanneer wij ons, van ijdele en onnutte woordvitterijen onthouden willen, (waar- toe ons anderzins vooral het gebruik van het woord *gezag* in tegenstelling aan dat van *magt* bijzondere aanleiding zou geven,) is de bedoeling der zoo even voorgele- zene vraag duidelijk en zichtbaar genoeg.

In de laatste verloopene jaren, toen er eene (helaas schijnbare)rust in het grootste gedeelte van Europa en in geheel ons Vaderland heerschte, hebben velen, ongeleerden zoowel als geleerden, zich onledig gehouden, met de, aan verschil van meening de *jure aut injuria* meest onderworpen punten uit de geschiedenis der *Nederlanden* te bespreken; en daaraan deden zij ten minste beter dan aan het met gebrekkige oogen beschouwen van de staatkundige gebeurtenissen van den dag, hetwelk buitendien niet alles tot onderlinge bitterheden, maar ook tot het vestigen en voortplanten van aller- lei dwangbegrippen aanleiding geeft, welke in de handen, meer in spijt van alle ver- bidden, nog niet genoeg (of liever vakkend) wakkere prajze zijn, als die, scherp- zinnig met in de hand een kind, gewaarschuwd, aan het wict zelf en anderen.

Zoo heeft ook de Hollandsche Geleerde, Mr. SAMUEL IFRUZZOON WISELIUS, in het jaar 1828, een boekje der drukpers overgegeven, 't geen, volgens 's mans zeg- gen, een oud Handschrift is, slechts door hem van eene voorrede, eenige bijlagen, en eenige weinige aanmerkingen voorzien, misgaders in taal en spelling gemoderniseerd (om 't zoo eens nit te drukken); inhoudende: een *Geschied- en regtskundig onder- zoek, rakende het eigenmagtig en afzonderlijk afsdanken van Krijgsvolk bij de Staten van Holland, in den jare 1650, met de gevolgen daarvan; vooral wat betreft de handelingen van de Algemeene Staten en van Prins Willem den Tweede.* — Brus- sel 8vo.

Dit Handschrift, hetgeen geheel 's Prinsen zijde houdt, en alzoo ook diens aanslag op Amsterdam, eene der voornaamste (zoo niet de voornaamste) der bedoelde han- delingen ten volle tracht te rechtvaardigen, is daardoor in strijd met genoegzaam alle onze Geschiedschrijvers, die, zoo als de Heer WISELIUS zelf, in zijne *Voorrede*, (bl. VII.) zegt: *edoch zonder een genoegzaam wiken en wegen van de redenen vóór en tegen*, de onderneming van gemelden Prins tegen Amsterdam, ten dezen bedoeld, voor eene daad van willekeur en geweld hebben verklaard; behalve de Schrijver van het *Leven van Prins Willem de Tweede*, Amst. 1737, 8vo, die dit ook wel doet.

En (had hij er mogen en moeten bijvoegen) de uitzettinge ADRIAAN KLUIT, die, minder hevig, en zeker niet partijdig tegen het Huis van ORANJE en den gezegden Prins, er nogthans verre van af is diens gemelde onderneming goed te keuren, of- schoon hij dezelve slechts in het voorbijgaan (en volgens zijn onderwerp kon hij niet anders,) beschouwt en behandelt, en voornamelijk in tegenoverstelling van WILLEMS handelingen aan die van MAURITS in 1618.

Had nu de Heer WISELIUS, bij de uitgave van zijn Handschrift, deze twee voor- name tegenstrevers van zijn gevoelen — want hij houdt blijkbaar des Prinsen onder- neming voor eene daad van wettig gezag — wederlegd, en hunne gronden en rede- nen krachteloos gemaakt. — of had. Zijn HS. — zelf dit kunnen doen en gedaan, dan zou mijne tegenwoordige rede niet veel meer kunnen zijn dan eene uiting van mijn bijzonder gevoelen aangaande de kracht of krachteloosheid van zijn geschrift. — Maar, dewijl hij dit niet gedaan heeft, dewijl zijn HS. het niet heeft kunnen doen, en ik voor mij niet van een gelijk gevoelen als die kundige man ben, kan en zal ik meer beproeven, en wel:

I. Vooreerst: kortelijk aan de geschiedenis des tijds en de feiten herinneren, welke tot meergemelden aanslag op Amsterdam aanleiding hebben gegeven.

II. De gronden en redeneeringen opsommen, welke het HS. des Heeren WISELIUS ter rechtvaardiging van 's Prinsen handelwijze bevat, en daar tegenoverstellen die van zijne partij, voornamelijk die van den Schrijver van het *Leven van den Prins* en van den Hooggeleerden KLUIT, zonder dezelve evenwel te beredeneeren, en alleen om den geheel staat van het geschil te doen kennen en, na de vragen, die ons vervolgens zullen moeten bezig houden, te hebben afgezonderd van die welke wij onbeantwoord kunnen laten.

III. De ons voorgestelde vraag beantwoorden naar aanleiding van die gronden en redeneeringen, welke ik voor mij voor ontegenzegglijk en onwederspreekbaar houde.

I.
In het jaar 1649, kort na het sluiten van den alom bekenden vrede te Munster, die evenzeer als de vrede in 1815, over geheel Europa getroffen, dezen Landen eene lang gewenschte en hoogst noodzakelijke rust scheen te beloven, ontstond er een ge- schil tusschen de Provincie Holland en de zes overige Provincien van ons toenmalig Gemeenebest, over het aantal van af te danken Krijgsvolk te Lande. Holland name- lijk, welks geldmiddelen in een zeer benarden toestand waren, wilden ertelk meer dan de overige Gewesten afsdanken. Het onderscheid inmiddels, dat er, na vele onderhandelingen over en weder en na den afloop der hierna te melde bezending aan de Hollandsche Steden, tusschen het getal waarmede Holland de krijgsmagt van den Staat verminderen wilde en dat hetwelk de overige Bondgenooten wegzenden wilde, be- staan bleef, was waarlijk niet zeer groot. Ten slotte liep het geschil over het meer of minder in dienst houden van 615 man en over het al of niet uitbetalen van eenige kleinigheden aan jaarwedden en toenmaals bestaande logies-gelden. WISELIUS, bl. 16. *aant.*: KLUIT, *Historie der Hollandsche Staatsregering*, III, 243. Doch dit was het ook niet, wat het hem deed. Elke der Provincien besoldigde op zich-zelve eenige Benden van de algemeene Krijgsmacht van de Verbondenen, en toen nu Hol- land zijnen zin niet kon krijgen, schreef het eerst aan de Oversten der Benden te zij- ner betaling staande, dat de Benden eerlang niet dan op den voet der beraamde ver- mindering zouden betaald worden, of (met andere woorden,) hield zijne konsenten in, d. i. weigerde de betaling dier sommen welke het had aangenomen tot de in- standhouding der Krijgsmacht te zullen voldoen, WAGENAAR *Vaderl. Historie* XII, 60, en dankte eerlang, op eigen gezag en op grond van zijne *eigene volkomene Souvereiniteit*, van de Benden te zijner besoldiging staande er zoo veel af, als er, volgens het laatste voorstel tot afsdanking van zijne zijde gedaan, te zijnen laste vielen *boven* het in dienst te houden getal. Deze *bijzondere afsdanking*, het beweerden dat die *Holland, qua Souverein* in het zijne, vrijstond; die bijzondere afsdanking van Krijgs- volk, dat aan het Gemeenebest in het algemeen ten dienste staan moest en verbonden was, belgde de overige Gewesten, die, alle beweerden, dat Holland daartoe het recht niet had, en die zelfde afsdanking bewoog de Almeene Staten tot een besluit, waarvan wij eenige bewoordingen moeten mededeelen.

Het was den 3 Junij 1650 genomen, en er werd in gemeld: „dat men eene pleg- tige bezending zou doen aan de Steden van Holland, om dezelve te doen afstaan van het besluit tot bijzondere afsdanking, en dat de Prins deeze bezending, en de personen, uit welke zij bestaan zou, zou regelen, wordende *zijne Hoogheid*, te gelijk” — bij andere Schrijvers lees ik middelerwijl of middeler tijd — „verzocht en gemagtigd, om alle noodige orde te stellen, en de voorziening te doen, ten einde dat alles in goede rust en vrede werde bewaard, en inzonderheid gehandhaafd en vastgehouden de Unie, met den gevolge en aankleeven van dien, en in tegendeel geweerd en te gemoet ge- treden, dat daartegen (ter contrarie van dien) zou mogen worden voorgenomen. WA- GENAAR, XII 68, AITZEMA, *Saken van Staat en Oorlogh* (in 4to) VII, 50 en 52. Gelderland nogthans behield, bij het nemen van dit besluit, zich voor, om ter naaster vergadering daarop te mogen doen aantekenen het geen het oordeelen zou te behooren; Holland hield voor herzegd, het geen het zoo menigmaal had gezegd; AITZEMA *t. a. p.* bl. 52, en volgens WAGENAAR, *t. a. p.*, had ook *Utrecht* in het besluit niet bewilligd.

Ten volgende dage verklaarde de Prins, zelf zich aan het hoofd der bezending te willen stellen, en men liet zich dit welgevallen; doch die bezending had de gevolgen niet welke men daarvan verwachtte. Hier en daar, en onder anderen te Amsterdam wilde men haar in de vroedschapsvergadering niet ontvangen; ja deze stad weigerde zelfs Zijne Hoogheid als Stadhouder der Provincie in de hare toe te laten, en de Sta- ten van Holland bleven bij hun eens genomen besluit.

WILLEM II, die bovendien nog andere redenen van misbegren tegen Holland in het algemeen en tegen Amsterdam in het bijzonder meende te hebben, zie *Bijvoegsels en Aanmerkingen op Wagenaar XII St. bl. 48*; WISELIUS, II, *aant.* (*), en die inderdaad had, (waarom zouden wij aarzelen het te zeggen?) deed hierop zes Leden der Staten van Holland gevangen nemen en vervolgens naar *Loevenstein* voeren. Onder dezen was JACOB DE WITT, Oud-Burgemeester van *Dordrecht* en Afgevaardigde in de Gekommitteerde Raden. WAGENAAR XII, 90.

Staan wij een oogenblik stil bij de ontzettende gevolgen van dezen stap, wiens ma- re voorzeer als een donderslag bij eenen helderen hemel over alle de Zeven Landen moet geklonken hebben. Herdenken wij, hoe deze gevangenneming van JACOB DE WITT, allereerst, en misschien wel eeniglijk zijnen zonen JOHAN en KORNELIS DE WITT, dien hevigen haat tegen het huis van ORANJE heeft ingeboezemd, ten gevolge van denwelken wederom (in 1672) het Gemeenebest op den oever van zinen val heeft gestaan, en, door het rampzalig en beestelijk wreedaardig ombrengen der beide even genoemde groote mannen, in het hart van het beschaafde Holland, een treurspel is vertoond geworden, dat in verbazende gelijkheid gelukkig zijne wedergade in onze Landsgeschiedenis niet heeft. Herdenken wij, hoe toen die zoogenaamde *Loevenstein- sche Faktie* is ontstaan, welke tot op onze tijden is voortgeplant geworden, en.... Doch genoeg hiervan; zij het ons enkel nog ver-gund, ter verlevendiging van ons ver- haal, hier, met 's mans eigene woorden, den indruk te schetsen, dien 's Prinsen maat- regel maakte op den toenmaligen Raadpensionaris van Holland, die trouwens, hoe achtingswaardig ook, aan het roer van den Staat niet op zijne plaats stond.

Ick vond den Prins gestelt niet als hy plag te wesen,
My docht uyt zijn gelaet yet vreemts te konnen leesen:
Het leed als geenens tijt, by quam omtrent my staen,
En sprack my evenselvs mer dese reden se:
Ick hebbe, na beraet en om verscheyde reden,
In seeckerheyt gestelt een deel van uwe Leden,
Die worden nu bewaert, en dat op mijn bevel;
Die luyden niet - te - min die sijn in alles wel:
Ick hebbe, boven dien, een hoop geswinde gasten
Bevoolen Amsterdam met wapens aan te tasten:
Gy let wat ick u zeg, en meugt oock henen gaen,
En seg die mijn verhael der Staten veerdig aen.
Ick stonde hier op verstellt als van een seldsaem wonder:
Mijn bryen was omgevoert als van een grooten dander:
Ick vraagde niet te min, van wat het onghely kwam,
En waer uyt dat et rees en sijn bestemd nam?
Ick vraagde, boven al, wie dat de luyden waren:

Dien heden op den dag het stuk was wadervaren?
De Prins doch evenzeels, al scheen hij oogenast,
Die haalde my papier en pen en goeden lot.
Hy seyde schryft hier op het pit van dese saecten,
En wilt het altemaal uw Heeren kenbaer maecten;
Doch wat noch vorder raekt den grond van jdit beleyt,
Dat sal te sijnert tijt eens breeder syn geeyt.
Ick, na dit kort gespreck, begaf my naer beneden,
En bracht dic vrent verhael tot kennis van de Leden:
Daer ging het seldsaem toe, ick hoorde geen besluyt,
Maer yder rees terstont en soo ter kamer wyt.
De Prins naer Amsterdam.

J. CATS, *Twee en tachtig jaerig Leven*, (Werken, uitgave van FEITH, XIX, 207 en 208.)

Men ziet hier uit, dat met het voorz. gevangennemen, het zenden van eenige Krijgsbenden naar Amsterdam — en wel onder het opperbevel van den Stadhouder van Friesland, WILLEM FREDRIK, Graaf van Nassau, gepaard ging.

Deze had eigenlijk last ontfangen, om de stad in te trekken en aldaar in bezetting te blijven. Hij had een brief van den Prins - Stadhouder bij zich, aan de Regering dier stad gericht, aan welke hij dien na het intrekken moest overgeven, en uitdrukkelijk bevel om niet dan in den hoogsten nood geweld te gebruiken. In gemelden brief gaf Z. H. aan den Magistraat kennis van de redenen waarom hij de Krijgsbenden ter bezetting der stad had afgezonden; t. w. om alles aldaar in rust te houden, op dat hij niet, door eenige kwalijkgezinden, belet wierde om aldaar voor te dragen, 't geen hij ter dienste van den Lande nog te zeggen had, WAGENAAR, XII, 98, *Vg. voorss Bijv. en Aanm. XII, 50 en 51.* De brief is bij AITZEMA, S. v. S. en O. (4°) VII, 92, die men ook vergelijk op bl. 94, — zie ook diens *Herstelde Leeuw*, 73 volgg.

De afloop dezer gebeurtenissen behoort niet tot onze taak in dezen, en wij gaan alzoo over tot het tweede deel onzer beantwoording.

En hier behoort men (onzes inziens), wanneer men over het geheele verschil, en niet over het een of ander punt van hetzelfde, zijn oordeel vellen wil, alleerst te vragen, gelijk ook in het HS. van den Heer WISSELIUS gedaan wordt: vermocht Holland afzonderlijk zijne konsenten in te houden, en daarenboven, op eigen gezag, de ter zijner betaling staande Krijgsbenden af te danken?

En daarop antwoordt het HS., na opgave van vier gronden vóór, wederlegging van dezelve, en aanvoering van drie gronden tegen; neen.

De Schryver van het leven van WILLEM de II merkt, eerstelijck, aan: dat de Staten van Holland eigenlijk geene afdanking hadden gedaan, II 537, en beweert

vervolgens, II, 538 volgg. dat Holland de afdanking (of volgens hem opschorting van betaling der soldijen,) wel degelijk doen mocht, strijdende zulks niet tegen de Unie.

KLUIT daarentegen zegt met ronde woorden, dat het duidelijck en klaar was, dat, indien het aan elk Gewest vrij had gestaan, eenmaal aangenomene Staats - Troepen, op eigen gezag af te danken, het dan gedaan geweest ware met de verordeningen der Unie en met de zekerheid der Landtroepen; wijders blijkbaar zijne goedkeuring hechtende aan het geen, in eenen gelijken zin, door den Bekenden, kundigen en regtschapenen ALEXANDER VAN DER CAPELLEN, Heer van *Arnsbergen*, in zijne later uitgegevene *Gedenkschriften*, was aangemerkt geworden; — *Hist. der H. S. III, 245.*

Dat het Besluit van Holland eigenlijk geene afdanking inhield, geeft ook WAGENAAR te kennen, *Amsterdam (in 8vo) P. 78*, die tevens, zoo in dat werk als in zijde *Vaderlandsche Historie*, in alles den Staten van Holland gelijk geeft, wat, eens voor altijd, hier zij aangemerkt.

Eindelijck merken wij aan, dat ook de kundige P. PAULUS van gevoelen was, dat, volgens de bepalingen der Unie, geene Provincie, op eigen gezag een deel van het krijgsvolk mag afdanken. Zie zijne *Verklaring der Unie van Utrecht, I, 66v, vg. m. II, 167 volgg. III, 35 volgg. en III, 131 volgg.*

Hierop komt het HS. tot de tweede vraag: „of Prins WILLEM, in dat geval — namelijk, na deze met de Unie strijdende eigenmachtige afdanking niet alleen, maar ook nadat men de bewuste bezending te Amsterdam niet had willen hooren — genoegzame reden, en recht, gehad hebbe, om de zes voormelde Regenten in hechtenis te nemen en Krijgsbenden van den Staat te zenden naar Amsterdam, ten einde aldaar in bezetting te trekken, met het oogmerk van er eenige Regenten almede in versterkte bewaring te nemen, of uit de regeering te weren? 't geen naderhand inderdaad gebleken is 's Vorsten gevoelen geweest te zijn.

Evenwel zij, voor wij verder gaan, aangemerkt:

I. Dat (naar wij achten,) vóór deze vraag nog twee andere hadden moeten behandeld worden, t. w.

a. Of de bewuste bezending eene wettige maatregel was, en zij dien ten gevolge in de Hollandsche vroedschapsvergaderingen had behooren te worden ontfangen?

b. Of men ten minste den Prins, als Stadhouder van Holland, in gemelde vergaderingen ten gehoor had moeten toelaten, zoo men meende hem niet als Gemachtigde der Algemeene Staten te kunnen en mogen ontfangen?

II. Dat als afzonderlijke vragen had moeten behandeld worden wat in deze ééne wordt bijeengevoegd, en alzoo:

1. Of de Prins recht had zes Regenten in hechtenis te nemen?

2. Of hij recht had Krijgsbenden naar Amsterdam te zenden?

Doch, wat de beide eerstgemelde vragen aanbelangt, veronderstelt het HS. vooreerst dat de gemelde Bezending wettig was, zeggende onder anderen, op bl. 45 „terwijl — tot de bezending, waartegen men zoo zeer het harnas had angetogen, door de Staten - generaal, met het hoogste regt, was besloten.“ Terwijl voort, zoowel het niet ontfangen van Z. H. als Gemachtigde der Algemeene Staten, als de weigering van hem als Stadhouder van Holland te hooren, op bl. 41 als gronden ter rechtvaardiging van 's Prinsen gedragingen worden aangehaald.

Wijders zegt het HS. de Prins — deed dan ook niets onregtmattigs, noch overschreed de palen van zijn gezag, niet alleen niet met het in hechtenis nemen en houden van de zes opgemelde regenten, maar evenmin met het afzenden van krijgsvonden naar Amsterdam, alzoo de afgevaardigden dier stad, zijnde mede de voornaamste drijvers van dit werk, zich, door het verlaten van den Haag, buiten zijn dadelijck bereik gesteld hadden en hij dezelve op 'geene andere wijze magtig konde worden. En daardoor verbindt het deze beide handelingen zoo naauw, dat ze als het ware tot maar ééne daad worden.

Het vervolg hierna.

TOT NUT VAN HET ALGEMEEN.

Onder dit Opschrift plaatste de geleerde J. H. HALBERTSMA in het Mengelwerk dezer Courant van den 2 April II. eene aanbeveling van de Engelsche Volksbladen *the Saturday en Penny Magazines*, met derzelver korte geschiedenis, naderhand bij ons meer en algemeen bekend geworden, zoo als ook het Fransche *Magazin Pittoresque* en *Muste des Familles*, en het Duitsche *Pfennig-Magazin*, allen op dezelfde leest geschoeid. In dit stuk werden eenige voorbeelden gegeven en de wensch geopperd, dat ook hier te lande, dit middel om algemeene kennis en verlichting onder de mindere klassen te verspreiden, mogt worden gebezigt. Aan dezen wensch zal nu, zeker tot genoegen van het gansch publiek, dat met belangstelling 's menschen vordering en beschaving behartigt, worden voldaan. Door de Boekhandelaren *Cebroeders DIEDERICHS* te Amsterdam, die door hunnen uitgebreiden handel en ondernemingen veel goeds en nuttigs tot stand brengen, zijn de berigten publiek gemaakt van hun met primo Januarij aanstaande op te rigten *Hollandsch Penny-Magazijn* of *Nederlandsch MAGAZIJN ter verspreiding van algemeene en nuttige kundigheden*. Dit Magazijn zal geene staatkundige en godsdienstige geschilpunten bevatten, dat zeer goed is, — maar over geschiedenis, taal, letteren, kunsten en wetenschappen, fabrieken, handwerken, verscheldenheden, met één woord, al wat voor het Algemeen nuttig kan zijn, en voor ieder in zijn stand, beroep en betrekking dienstig is, zal het handelen. — Ieder week komt er een nommer met de noodige houtsnijplaten uit, en bij drie maanden kan men zich voor een Guiden vijftig Cent (of 1 - 80 franco) daarvan voorzien.

Wij twijfelen niet of de Uitgevers zullen even als in Engeland, Frankrijk en Duitschland, alwaar het debiet van 30 tot 60 duizend exemplaren gestegen is, zich beijveren dit Volksblad even belangrijk en vermakelijck in te rigten, ten einde het algemeenen bijval verwerven.

De Eerste WINTERAVOND - VERGADERING bij het departement Leeuwarden, der Maatschappij tot Nut van 't Algemeen, zal gehouden worden in het gewoon Lokaal, op Woensdag den 18 December 1833, des avonds ten half zeven ure, 1/2 1/2 vergadering de Heer J. G. OTTEMA, Conrector der Latijnsche Scholen te Harlingen, een Redvoering en de Heer en Mr. C. P. E. ROBIÉ VAN DER AA, zal leveren.

DIAKENEN der *Nederlandsche Hervormde Gemeente* te Leeuwarden, aangezien deze de vrijheid, de herdadigheid hunner Stadsgevoenen in te roepen, bij gelegentheid van het jaarljk Collect, hetwelk, ten behoeve van de Armen dier Gemeente, op Woensdag den 18 December 1833, door eene Commissie uit den Breeden Kerkerad, zal worden gedaan.

De onbekrompene giften, waarover Diakenen zich, bij gelijcke inzamelingen, in vorige jaren, hebben mogen verblijden, doen hun met grond vertrouwen, dat zij ook thans, in het belang der wezenlijke armoede, zoodanige ruime giften niet te vergeefs zullen vragen.

S. POSTHUMUS, Voorzitter.

Leeuwarden, den 18 December 1833.

De Ontvanger der Directe Belastingen te Leeuwarden, dagelijcks ontwarende, dat vele belastingsschuldigen in het denkbeeld verkeerden, dat de maandelijcksche termijnen van betaling der Grondlasten over dezen jaer 1833, even als de belasting op het Personeel en der Patenten, eerst met de maand Mei aanstaande verschijnen, maakt door deze advertentie te zijnen koste hunlieden bekend, dat voornoemde Grondlasten vóór den 8 Januarij aanstaande geheel moeten aangezuiverd worden.

Leeuwarden, den 16 December 1833.

De Ontvanger voornoemd,
W. R. VAN SIPPAMA.

Sedert de bekendmaking in no. 100 dezer Courant voorkomende, is voor den kenonier *Adriaan Sturm*, weder ingekomen, eene Coupon W. S., no. 530, à f 10, Kantore *Kewich & Voornbergh e. s.*, van *TAEK LAMMERTS*, te Harlingen.

Leeuwarden, den 16 December 1833.

P. KOUMANS SMEDING.

De Prijs der Boter te Leeuwarden, den 13 December 1833, f 30 1/2 à 31.
De In- en Uitelandsche Rogge en Tarwe was dien zelfden dag: Rogge f 142 : 50 het Last. — Tarwe f 6 : 43 de Mudde.

PRJSCOURANT DER EFFECTEN.

AMSTERDAM, DEN 14 DECEMBER 1833.

NEDERLANDEN.		RUSLAND.		Gebl.	
Werkel. Schuld.... 2 1/2 pct.	49 1/2	49 1/2	49 1/2	Obl. H. 1798 en 1816 5 pct.	101 1/2
Dito dito..... 5	94 1/2	94 1/2	94 1/2	Obl. Hopen 1828 en 29 5	101 1/2
Uitgestelde Schuld...	1 1/2			Cert. dito 1831 en 33 5	93 1/2 93 1/2 93 1/2
Kansbiljetten van dito. f	22 1/2	22 1/2	22 1/2	Obl. te Londen... 5	
Amort. Sijndicaten... 4 1/2 pct.	88 1/2	89	89	Cert. te Hamburg... 5	
Dito dito..... 3 1/2	72 1/2	72 1/2	72 1/2	Inschrijving in Assig. 6	
Schatkistbiljetten.... 6	102 1/2			Certificaten van dito 6	
OorlogsLasten..... 5	100 1/2				
Leening 1831..... 6	103 1/2				
Handel-Maatsch.... 4 1/2	98 1/2				
FRANKRIJK.					
Ins. Grb. p. 22 Junij 3 pct.				Aand. met Lot. f. 100. f	
ENGLAND.					
Ins. Grb. p. 13 Mei 3 pct.				PRUISSEN.	
SPANJE.					
Perp. R. Emissie Am. 5 pct.	62 1/2	63	63	Aand. met Lot. R. 50 f	
Dito dito à f 1000. 3	39 1/2			OOSTENRIJK.	
Cert. Osy & C. en Leg. 4				Aand. met Lot. f 100 f	
Uitgest. 3 pct. Schuld	14			Dito dito f 250. 4 pct.	
Cortes Bons te Lond. 5	18			Metalliek..... 5 pct.	93 1/2
Engelsche Uitgestelde.				Dito te Lond. gen. 5	93 1/2 93 1/2
NAPELS.					
Certific. bij L. & B. 5 pct.	83 1/2			W.-Bank bij Coll. & C 5	
Dito bij Falcon. & C. 5	85 1/2			Dito..... 4	
Leen. te L. bij Roths. 5				Cert. Stradsb. bij dito 2 1/2	
				Ween. Bank-Actien 3 f	
				DENEMARKE.	
				Negot. te Londen. 3 pct.	
				BRAZILIEN.	
				Neg. bij Roth.... 5 pct.	

Brazil. van 100 Lst. 67 1/2, Blaauwe Grieken van 100 Lst. 25 1/2, f; van 200 Lst. 23; van 300 Lst. 22; van 500 Lst. 21 1/2 a f; onbepaalde Coupons f 4 1/2; Mex. c. 6 pct. van 100 Lst. 36 1/2; Cortes van 510 Lst. 18.

* * Heden beviel voorspoedig van eene welgeschapene DOCHTER, JOHANNA HERMANA FEICKENS, Echtgenoot van Mr. R. A. BENTHEM REDDINGIUS.

Sneek, den 4 December 1833.

* * Heden verlost zeer voorspoedig van eenen Zoon, D. DE VRIES, geliefde Echtgenoot van Hz. GERZEMA.

Kimswerd, den 9 December 1833.

* * Mijne geliefde Echtgenoot MARTHA SCHIERBEEK, beviel heden voorspoedig van eene welgeschapene DOCHTER.

Leeuwarden, den 12 December 1833.

Deze tot kennisgeving aan Vrienden en Bekenden.

* * Heden morgen ten half zeven ure, beviel door Gods goedheid zeer voorspoedig van eenen welgeschapen Zoon, de geliefde Echtgenoot van

Idaard, den 12 December 1833. P. A. BERGSMA, Jcz.

Familie en Vrienden gelieven deze algemeene tevens als bijzondere kennisgeving aan te nemen.

* * Heden beviel van eenen Zoon, A. C. A. C. RUSSELL, geliefde Echtgenoot van

Harlingen, den 12 December 1833. G. WILKENS.

* * Heden verlost van een' Zoon, A. M. BEIMA, geliefde Gade van

Bergum, den 12 December 1833. H. BOSMA, Onderwijzer.

* * Heden morgen verlost voorspoedig van eenen Zoon, JOHANNA KISJES, Huisvrouw van

Leeuwarden, den 13 December 1833. A. WEBER.

* * Mijne Echtgenoot, BAUKJE G. ZIJLSTRA, beviel heden van een Meisje.

Dragten, den 13 December 1833. T. H. BRANDSMA.

* * Heden verlost voorspoedig van eenen welgeschapen Zoon, A. R. RADER-SMA, geliefde Echtgenoot van

Sneek, den 13 December 1833. L. VAN UFFENK.

NB. Deze dient tot kennisgeving aan Vrienden en Bekenden.

* * Heden verlost van eene DOCHTER, T. UBBENS, Vrouw van

Midlum, den 14 December 1833. AD. MEINH. KNOTTNERUS, Predikant.

* * Heden morgen werd mijne geliefde Echtgenoot P. WILHELMIJ, verlost van eenen Zoon en eene DOCHTER.

Strekende deze tot kennisgeving aan Familie en Vrienden.

Leeuwarden, den 15 December 1833. S. WIGERSMA.

* * Heden avond verlost van eene welgeschapene DOCHTER ANTIJE D. VAN DER KAM, geliefde Echtgenoot van

Franecker, den 15 December 1833. H. VAN DER ZEE.

* * Heden avond ten 11 1/2 ure overleed, tot onze innige droefheid, onze geliefde

Vader en Echtgenoot, JAN H. TACOMA, in den onderdom van ruim 39 jaeren Allerontzettend is voor ons dit verlies, daar wij in hem den besten raadgever en bestuurder, gepaard met een zachten en sngenamen omgang, al die steun en ware genoen-gens vonden, welke wij immer van Vader en Echtgenoot konden verlangen.

Witmarsum, den 1 December 1833. MARIA BURGHGRAEF.

Mede uit naam der Kinderen.

den 13 December 1833. Heden werd mij, na een langdurige ziekte, door den dood ontrukkt, mijne dierbare Echtgenoot JITSKE EELTJES HOFSTRA, in den ouderdom van ruim 67 jaren, met welke ik ruim 20 jaren door den echt ver-eenigd was.

Deze dient tot algemeene kennisgeving.
T. L. v. B. AKKER.
Heden overleed alhier, in den ouderdom 72 jaren en 7 maanden, onze waarde Moeder en Behuwardmoeder CATRIJNA VERWER, Wed. LEONERTUS DE BOER.
Leeuwarden,
den 14 December 1833.
E. DE BOER,
uit aller naam.

Strekke deze zoo wel tot bijzondere als algemeene kennis aan Familie en Bekenden.
Op Dingsdag den 24 December aanstaande, des voormiddags ten 11 ure, zal, ten Raadhuis der stad Stavoren, publiek worden verpacht, de navolgende Stedelijke Middelen, als: Het HAVENVUUR en BAKENGELD, de KOEBRUG en het POSTGELD, voor het jaar 1834, waarvan de Verpacht-Conditiën ter Secretarie dezer Stad ter visie zullen liggen.
Stavoren,
den 11 December 1833.
Burgemeester en Wethouders van Stavoren,
S. G. SIEDZESZ.
Ter ordonnantie van dezelve,
H. DE JONG.

GRIETMAN EN ASSESSOREN VAN HEMELUMER OLDEPHAERT EN NOORDWOLDE, convoceren bij deze, ten verzoeken der Kerkvoogden, en naar aanleiding eener Resolutie van Hun Edel Groot Achtbare de Heeren Gedeputeerde Staten van de Provincie Vriesland, in dato den 26 November 1833, no. 337, de Hervormde Floreenpligtigen van den dorpe Koudum, om op Zaterdag den 21 December 1833, des voormiddags ten elf ure, in de Dorpskerk aldaar te compareren, ten einde voegzame middelen te beraamen tot kwijting der bij de Kerkvoogdij Administratie aanwezige schulden, en alzoo om te dier zake een definitief besluit te nemen.
Koudum,
den 6 December 1833.
Grietman en Assessor voornoemd,
A. W. v. d. ZIJPP, L. Gr.
Ter ordonnantie van dezelve,
J. ALBARDA GERLSMA, Secretaris.

GRIETMAN EN ASSESSOREN VAN OPSTERLAND, brengen bij deze ter kennis van de belanghebbenden, dat de WEEKMARKT te Gorredijk, van den 25 December 1833, door het alsdan invallen van den Kerstdag, gehouden zal worden op Dingsdag den 24 bevorens.
Beeststerzwaag,
den 7 December 1833.
Grietman en Assessor voornoemd,
E. SIJTSEMA.
Ter ordonnantie van dezelve,
M. P. VOGELZANG, prov. Sects.

HET GRIETENIJ-BESTUUR VAN RAUWERDERHEM, zal, onder nadere approbatie, bij besloten briefjes, die vóór of op den 12 Januarij 1834 ter Secretarie franco moeten zijn bezorgd, voor den tijd van 3 of 5 aaneenvolgende jaren, beginnende op den 12 Mei 1834, verhuren:
Eene florissante wel ter nering staande HERBERG en STALLING, c. a., staande en gelegen te Rauwerd, bij Lijkje Ijbes de Vries in gebruik.
De Conditiën liggen ter lezing aan de Secretarie of in de Herberg.

HET DIJKSBESTUUR van de Zeven Grietenijen en stad Slosen, Contributie Zee-dijken, zal, op Maandag den 23 December 1833, des voormiddags om tien uren, ten huize van Douwe Wiebes Zeinstra, Kastelein op het Huis ter Heide, grietenij Doniawarstal, publiek besteden: Het leveren van zeventienhonderd lasten KEIZEL en WRAK, in den jare 1834.
Lemmer, den 10 December 1833.
Ter ordonnantie van hetzelfde,
CARPENTIER.

BOELGOED.

De Notaris J. ALBARDA, Hz., te Leeuwarden, zal, ten verzoeken van de Heeren Mr. J. SCHIK en S. B. STIENSTRA, Procureurs aldaar, op Maandag den Dingsdag den 23 en 24 December 1833, des voormiddags om 9 uren, ten huize door wijlen den Bankhouder J. H. Mentz, te Leeuwarden, bewoond geweest, tegen gereede betaling, verkoopen:

Een netten INBOEDEL, bestaande in een mahoniehouten Bureau, eikenhouten Kabinet en Hoekbufet, diverse Tafels, Stoelen, Spiegel, Pendule met stulp, eene Gang-Lantaren, staand Uurwerk, Tapjten, Carpetten en Gordijnen, diverse Serviesen, Engelsch Steengoed, Porselein, Servetten, Tafellakens, Bedlakens, drie Bedden met derzelve toebehooren, Glaswerk, Koper en Tin, Goud- en Zilverwerken; eindelijk eene Boelgoeds Lulfel en Banken, en hetgeen ten dage des verkoops meer te voorschijn zal worden gebracht.

Zijnde voormelde Goederen te bezigtigen op Donderdag en Zaterdag den 19 en 21 December aanstaande, des voormiddags van 10 tot 1 ure.

Mr. H. HIDDINGA, Procureur bij de Regtbank van eersten aanleg te Sneek, als gelastigde zijner principalen, gedenkt ten overstaan van Mr. L. J. HUBER, Notaris aldaar, ten huize van den Kastelein L. Stuivenberg, in de Stads Herberg te Sneek, op heden Dingsdag 17 December des namiddags precies ten 2 ure, publiek bij de finale toewijzing, tegen uitloving van verhooggeld en aan de meestbiedenden te verkoopen:

Eene zeer vruchtbare ZATHE en LANDEN, met HUIZINGE en SCHURE cum annexis, staande en gelegen onder het behoor van den dorpe Oudega in de grietenij Wymbritsradeel, de Huizinge aldaar gekwoeterd met no. 22, in huur en gebruik bij Dooitse Minnes Koopmans, tot St. Petri en Mei 1834, wanneer dezelve te aanvaarden is, en zulks in de twaalf navolgende perceelen, als:

1. De Huizinge en Schure c. a. met 3 bunders 58 v. roede en 82 v. el Greidland, waarop per 36½ v. roede geboden is de geringe som van.....	f 152 : 00.
2. 1 bunders 63 v. roede 70 v. el Greidland, per 36½ v. roede.....	- 141 : 00.
3. 4 ——— 46 ——— 80 ———	- 66 : 50.
4. 4 ——— 88 ——— 10 ———	- 65 : 25.
5. 2 ——— 18 ——— 70 ———	- 54 : 25.
6. 7 ——— 37 ——— 60 ———	- 36 : 75.
7. 2 ——— 90 ——— 90 ———	- 67 : 75.
8. 2 ——— 88 ——— 00 ———	- 27 : 75.
9. 1 ——— 41 ——— 40 ———	- 52 : 50.
10. 6 ——— 46 ——— 40 ———	- 79 : 25.
11. 2 ——— 93 ——— 70 ———	- 104 : 25.
12. 1 ——— 97 ——— 20 ———	- 72 : 00.

De Conditiën van dezen Verkoop zijn te vernemen en de Bijljetten te bekomen ten Kantoren van opgemelden Procureur en Notaris.

Mr. J. J. WIERSMA, Notaris te Sneek, gedenkt publiek bij strijk- en verhooggeld te verkoopen:

Eene ruime en ter nering staande HUIZINGE met derzelve ERF, BLEEK en PLAATS cum annexis, staande en gelegen in de Wijde Burgstraat binnen Sneek, gekwoeterd met wijk 9, no. 41, bij A. Groenhuizen en Frouw als huurders in gebruik; den 12 Mei 1834 vrij te aanvaarden.

Wie gading maken, komen op Woensdag den 18 December aanstaande en Maandag den 30 daaraanvolgende, telkens des avonds ten zeven ure, bij de provisionele en finale toewijzing, ten huize van den Logementhouder C. van der Wis, in den Wijnberg te Sneek, en koopen op Conditiën alsdan voor te lezen, welke inmiddels te vernemen zijn ten Kantore van den Notaris voornoemd.

De Notaris A. W. NAUTA, residerende te IJlst, zal publiek, bij strijk- en verhooggeld, aan den meestbiedende presenteren te verkoopen:

Eene hechte en wel ter neringstaande HUIZING, gekwoeterd met wijk B, nummer 66, bestaande uit een ruim Voorhuis, net betimmerde Voorkamer, Midden- en Achterkamer, ruimen Zolder, Regenwatersbak, Pomp, benevens eenen daar achter gelegenen TUIN, met Vruchtboomen, SCHIPHUIS en ERVE; alles staande en gelegen op het best der stad IJlst, in eigendom behoorende aan Lammert Jans ten Cate en Frouw. Den 12 Mei 1834 vrij te aanvaarden, behalven de Achterkamer, welke eerst zal kunnen worden aanvaard den 12 Mei 1836.

Wie hievan gading maakt, come op Donderdag den 19 December 1833, bij de beschrijving, ten huize van den Kastelein H. P. van der Woude, en op Vrijdag den 27 daaraanvolgende, bij de toewijzing, ten huize van den Kastelein O. P. Nestinga, beide te IJlst, telkens des avonds ten 6 ure, en koope op Conditiën dan voor te lezen, welke intusschen te vernemen zijn bij den Notaris voornoemd.

De Notaris T. S. VAN DER LEIJ, residerende te Langweer, zal, op Vrijdag den 29 December 1833, des voormiddags precies te beginnen ten 9 ure, ten sterfhuize van Johannes Peppes Hooisma, in der tijd Boer te Oosterhulle, bij boelgoed presenteren te verkoopen,

op een credit tot den 12 Mei 1834:
Eene BOERDERIJ en BESLAG VEE, bestaande in 6 kalve Koeijen, 4 Kalvers, 2 Paarden, 7 Schapen, ongeveer 10 à 12 koeseten bestgewonnen Hooi; voorts BOEREREUW en GBREEDSCHAPPEN, als: 3 Hooiwagens, 1 Karn met koperen hoep, 1 Windermolen, Emmers, Melkaden, Tobkes, Harken, Vorkes, en wat meer tot eene Boerderij behoort.
Venders MRUBELBN en HUISGERADEN, KOPER, TIN, IJZER, GLAS en AARDEWERK, en hetgeen meer ten dage des verkoops te voorschijn zal worden gebracht.

TER LEEUWARDER COURANT-DRUKKERIJ, LETTER K, No. 176.

De Notaris P. TADEMA, te Dronrijp, zal publiek, bij verhooggeld, presenteren te verkoopen:

12 Bunders 15 v. roede 60 v. el en 18 v. palm, over hoog en laag in eene overheerlijk vruchtbare ZATHE LANDS, met quoteel aandeel in de HUIZINGE en SCHURE, HIEMINGE en HOVINGE van dien, staande en gelegen op Lutje-Lollum, onder de stad Franeker, en de Huizinge gekwoeterd met lect. U B, no. 27, bij de Weduwe en Erven Douwe Annes Miedema, tot St. Petri en Mei 1835, in huring en gebruik; groot over het geheel naar naam en faam 22 bunders 4 v. roede 61 v. el en 80 v. palm, en naar Kadastrale meting 23 bunders 8 v. roede en 10 v. el, zoo Bouw- als Greidlanden; belast met 21 flor. 10 st. en 8 penn., bezwaard met f 165 : 86 Verponding en met f 50 Maalgeld; waarvoor geboden is f 4052 : 10.

Wie gading maken, komen op Zaterdag den 21 December 1833, des namiddags ten 3 ure, bij den finalen palmslag, ten huize van den Kastelein Jan Westendorp, te Dronrijp.

PUBLIEKE VERKOOP.

De Notaris W. K. HOEKSTRA, te Wommels, gedenkt, ten verzoeken van T. L. WIJNIA, Schipper en Koopman, mede te Wommels woonachtig, publiek, bij strijk- en verhooggeld, te verkoopen:

Eene hechte en zeer sterke HUIZINGE, ERVE en HOVINGE, staande en gelegen aan de Trekvaart te Wommels, de Huizinge aldaar gekwoeterd met no. 16, waarin vele jaren met goed succes winkelniering is gedreven; benevens een SCHIPHUIS met daarboven zijnde ruim PAKHUIS en daaraan belend WAGENHUIS, waarin eene Stal voor twee Koeijen en twee Paarden; en zulks in de volgende perceelen:

1. Het Oostelijk Gedeelte der Huizinge, bestaande in twee Kamers, voorzien met ruimen Zolder, vijf Bedsteden, Provisiekast, Regenwatersbak en Bleek ten Westen, massale Put en Secreet.
2. Het Westelijk Gedeelte der Huizinge, bestaande in eene Kamer, voorzien van twee Bedsteden, eene Provisiekast, Gang en Zolder boven dit gedeelte, Bleek ten Westen, en massale Put en Secreet.
3. Een Hof ten Oosten der Huizinge, met onderscheidene zeer vruchtbare Boomen; zijnde bovenstaande perceelen op den 12 Mei 1834 vrij te aanvaarden.
4. Een Schiphuis, met daarboven een ruim Pakhuis en aanbeldend Wagenhuis, waarin eene Stal voor twee Koeijen en twee Paarden.
5. Een Schiphuis, staande binnen en aan den Trekweg bij de Buren te Wommels, tot berging voor een Jagt of Boot.
6. Een in 1832 nieuw uitgehaald Snik-Veerschep, genaamd de Leeuw, met twee stel Zeilen, Ijsborden, Kloeten, Boomen, en verder toe- en aanbehooren, alles nieuw; varende van Wommels op Leeuwarden, Sneek en Franeker, et vice versa, hetwelk reeds veel jaren een zeer goed bestaan heeft opgeleverd; en zulks in twee perceelen.
7. Een nieuw Jagt, lang over steven 5 el, wijd 1 el 4 palm, met Zeil en Treil, Kloeten en verder toebehooren.
8. Een Bootje, geheel nieuw.

De vijf laatste perceelen dadelijk na den finalen verkoop vrij te aanvaarden.

Wie gading maken, komen op Zaterdag den 21 December 1833, des namiddags ten 2 ure, bij de provisionele veiling, ten huize van W. L. de Roos, Kastelein te Wommels, en op Zaterdag den 4 Januarij 1834, des namiddags ten twee ure, bij den finalen verkoop, ten huize van Johannes A. Tiemersma, Kastelein mede te Wommels, en koopen op Conditiën alsdan voor te lezen, welke inmiddels bij opgemelden Notaris zijn te vernemen.

De Notaris K. J. VAN DER VEEN, te Dragten, zal, op Dingsdag den 24 December 1833, des namiddags om twee uren, ten huize van Tjerk A. van Dijk, Herbergier in de Rottevalle, publiek, bij strijkgeld, presenteren te verkoopen:

35 EIKEN STAMBOOMEN, (waaronder extra zware,) staande om het Kerkhof te Rottevalle, in perceelen, bij Bijzeten gespecificeerd; benevens nog een perceel WALHOUT, op de Plaats bij Sjoerd Alles van Bruggen in gebruik, op de Houfuge Hage aldaar.

Verkoop op Regterlijk Gezag,

Op Vrijdag den 20 December 1833, ten 2 ure na den middag, van een SCHUI-TE SCHIP met aanbehooren, liggende aan de Weerklink in de Stads Gracht te Leeuwarden, voor het Huis van den Kastelein J. D. Koopmans; uit kracht van een Vonnis der Regtbank van eersten aanleg te Leeuwarden, belast met de Commerciële regtsoefening aldaar, ten voordeele van J. Boomsma, Scheepstimmerman te Franeker, en ten laste van W. J. van der Wijk, Schipper te Leeuwarden.

Uit de hand te koop:

Eene HUIZINGE en ERF, staande en gelegen op het best gedeelte der straat de DER WERF, aldaar, of F. HOLTkamp, te Sneek. Brieven franco.

TE HUUR voor den tijd van vijf jaren, Petri en Mei 1834 in te gaan: Eene ZATHE en LANDEN, met HUIZINGE, SCHUUR, enz., gelegen in de grietenij Utingeradeel, onder den dorpe Nes, nabij de Boorn en Rijdweg, groot ongeveer 35 bunders, alle Greidlanden; thans in huur wordende gebruikt door de Wed. Wigle Sijbrens Kuiper, hertrouwd met H. C. de Groot. De briefjes moeten vóór den 25 December aanstaande worden ingeleverd bij den Heer P. S. HOITEMA, te Ackrum, bij wien ook de Voorwaarden inmiddels te vernemen zijn.

Uit de hand te huur:

Eene nitmuntende ZATHE en LANDEN, staande en gelegen op het einde van den Koude Weg nabij Berlikum, onder Sint Jacobi Parochie, groot ongeveer veertig bunder, waarvan bijna de helft Greide, en de overige Bouwlanden zijn; zijnde in den besten staat van cultuur. — De gegadigden kunnen zich vervoegen bij de eigenaars J. S. WASSENAAR, te St. Jacob, en H. KIESTRA, te Berlikum.

Uitbesteding van een' Watermolen.

Op Maandag den 30 December 1833, des namiddags ten 2 ure, zal, ten huize van den Logementhouder H. Starke, te Bijlham, door de daartoe benoemde Volmagten, op nadere approbatie, worden uitbesteed:

Het BOUWEN van een' *achtkanten WIND-WATERMOLEN*, van ruim 23 el vlugt, met de levering der Materialen.

De voornoemde Molen zal geplaatst worden bij de Draafertj, aan den Trekweg van Winschoten naar de Nieuwe Schans.

Betek en Conditiën zullen acht dagen vóór de uitbesteding ter lezing liggen ten huize van uitbesteding en ten huize van den Logementhouder P. OOSTERVELD, te Draafertj; zullende op den dag van uitbesteding aanwezig in loco worden gedaan.

Namens de Volmagten,
H. E. EVERS.

En ieder welke iets te vorderen heeft van, of verschuldigd is aan de Nalatenschap van WIEBEREN WOBES VAN DER VEEN, in leven Huisman in de Rottevalle onder Smallinger Opeinde, gelieve daarvan opgave en betaling te doen uiterlijk vóór den 1 Januarij aanstaande, aan den ondergeteekende, te Rottevalle.

A. A. VAN DIJK, *Exécuteur Testamentair.*

☉ ☉ ☉ Eene fatsoenlijke BURGERDOCHTER, oud 22 jaren, Lidmaat van de Gereformeerde Godsdienst, zag zich gaarne geplaatst in de provincie Vriesland bij eene bejaarde Dame of Heer, tot gezelschap en waarneming der huishouding, of tot besturing van eene kleine Huishouding; kennende zij van hare moraliteit en goed gedrag de beste getuigenissen produceren. — Adres met gefrankeerde brieven onder letter D, bij A. VAN ZUIJLEN, letter B, no. 205, achter de Gallieër Kerk, te Leeuwarden.

NB. De verdiensten kunnen geregeld worden naar ondervinding van hare bekwaamheid.

☉ ☉ ☉ Een ongehuwde KORENMOLENAARSKNECHT, zijn werk salaris, vast werk bekomen; men addressere zich in persoon of franco brieven bij F. HESSEL, Boekhandelaar te Heerenveen.

☉ ☉ ☉ L. SCHIERBEEK heeft, den 30 November 1833 aan de Ed. Achtb. Heeren Burgemeester en Wethouders der stad Leeuwarden, ter vertaling in het Nederduitsch vertoond:

I. Briefe aus Frankreich, oder das neue Frankreich und das neue Belgien. Eine Zeit- und Sittemgemälde in belletristischen Fresken und humoristisch Satirischen Briefen eines Reisenden von August Traxel. Zwei Theile. Köln 1833.

II. Meine Reisen und meine funfjährige Gefangenschaft in Algier, von Simon Friedrich Pfeiffer. Gelsen 1832.

☉ ☉ ☉ Bij R. J. SCHIERBEEK, te Groningen, is gedrukt en alom verkrijgbaar gesteld:

H. FOLMER, Candidaat voor de heilige dienst, Proeve eener algemeen geleidende Voorstelling van het verband tusschen het lijden en sterven van Christus en de vergeving van zonden. *Uitgegeven ten voordeele van Behoeftigen*, à 65 Cent.

J. SIEBOLTS, nigelaten zestal Leerredenen, à f 1 : 80.

Van dit Werk bij intekening uitgegeven, zijn nog eenige exemplaren tegen verhoogden prijs verkrijgbaar gesteld: te Leeuwarden bij L. Schierbeek en te Franeker bij G. Ijma.